

Aszód és Vidéke

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és IRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 8 korona Negyed évre . . . 2 korona
Fél évre . . . 4 Egyes szám ára 20 fillér.
Bérmentlen leveleket nem fogadunk el.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

FELELŐS SZERKESZTŐ
NYIRY LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

ASZÓDON.

HIRDETÉSEK:
egycsés szerint jutávos áron közölhetnek. NYILT-TÉR sora
60 fillér Előfizetőinknek nagy árkedvezmény.

Gazdasági bajok.

— Két cikk. —

(II.) A közszolgálatban álló, helyhez nem kötött értelmiség és a helyhez kötött polgárok közt az a bizalmas és barátságos együttérzés, az a szívélyes érintkezés mindenütt nincs meg állandóan olyan mértékben, mint volt a közelmúlt időben is. Még az egységesítő társadalmi körök is, melyek legjobban volnának hivatottak a különböző foglalkozású csoportok közt a kapcsolatot fenntartani, erősíteni — nem felelnek meg ezen feladatuknak olyan mértékben, mint amilyenre ily célból vállalkoztak. Szóval az egyesek és csoportok közt ma nálunk meg nem határozható fokig a figyelmes szemlélő bizonyos hidegséget, kímérséget észlelhet, mely nem valami biztató remény egy ilyen kis nép jövő boldogulására. Drága és nehéz az élet szokták mondani. Hát az igaz, hogy

a kisgazda vagyoniilag szembeszökően pusztul, a kisiparos meg nem gyarapszik. Az is igaz, hogy e tünetek miatt a sejtelmek abba a gyanuba kergetik a komolyan gondolkodót, hogy talán idegen páholyok működnek tervszerűen és alattomosan szerte szét és a nép kifosztására, földönfutóvá tételére és a csoportok szétválasztására, akárcsak Lengyelországban felosztása előtt.

Üzleti szellemet kellene népünkbe nevelni, szokták mondani, mert az adás-vevéshez, a termelt nyers anyag értékesítéséhez, árának fokozásához, időszertű emeléséhez nem ért. Erre volna még csak szükséges és célszerű a szövetkezetek megalakítása.

Hát mire van szükség? Talán a buza árának emelésére? Nem lehet, mert a napi keresetéből élő vagyontalan munkás, meg a támasz nélkül álló sok apró gyerektől körülvevő özvegy csak ünnepen ehetik jobbat; mert a liszt is olyan arányban drágult. Itt van helye igazán a szövetkezésnek olyképpen, hogy a kisgazdák, iparosok, vagyontalan munkások stb. öf. legfe-

lebb tíz koronás részvények kibocsátása által járásokonként el nem adott gabonájuk megőrlése végett malmot építenek és gabonájukat, mint lisztet, kereskedőink útján a saját nyereségükre és a fogyasztó közönség könnyebbségére is értékesítik. Ha ez a gondolat nem jó, szólásszabadság van, tessék helytelen voltáról engem meggyőzni; ez az igazság!

A kisiparos sorsának enyhítése, boldogulásának előmozdítása és biztosítása részéről a kereskedők, különösen pedig a pénzintézetek együttes támogatásától függ. Ha a kisiparosok cikkeik elárulása végett a pénzintézetek hozzájárulásával, támogatásával, a kereskedőknél állandó depót nyerhetnének olyformán, hogy a kereskedőknél csakis a helyben, vagy járási székhelyen levő ipartestület hivatalos bélyegzőjével ellátott kész cikkek volna kaphatók, melyek árát a pénzintézetek állandóan előlegeznék, néhány év múlva hazánkban csak oly idegenben készült iparcikkek volna kaphatók, melyeket a kisiparosnak

TÁRCA.

Berenkay ur.

Magasrangu tisztviselő volt a minisztériumban. Ha végigment a miniszterium fehérre meszelt folyosóin, a kisebb hivatalnokok tisztelettel lapultak a falhoz és alázatosan hajlongtak előtte. Mindenki tudta, hogy miniszter lesz belőle és töle remélték jövőjük boldogságát. Szeretetreméltó és leereszkedő volt az idősekkel szemben is egyiknek-másiknak csinos felesége eljött valami alázatos kérelemmel, Berenkay ur soha sem tagadta meg azt. Az asszony volt Berenkay mindene és ezt tudta is mindenki. Ha kellett valami, csak az asszonyt küldték a méltóságos urhoz és Berenkay ezt nem bánta. Megcsipkedte piros orcájukat, cirógatta, vizsgáltatta őket és a könyörgő asszonyok türték durvaságait.

Szenvedélyesen, szinte örülettel szerette az asszonyokat. Nem nézte, ki és mi volt a nő, nem akart a multjáról tudni és nem törődött a jövőjével sem. Csak a jelennek élt és irtózott a holnaptól. Grizette, gyárilány, színésznő neki mindegy volt, csak szép legyen. És szórta a pénzt és hajhászta a gyönyört.

Egy aranyhaju színésznőt látott egy napon a Dunaparton, utána ment és belébódult. Egy szinész ismerőse mutatta be egy este a szép naivanak. Berenkay ur hiába küldözgette a gyémántos ékszereket, hiába ostromolta szerelmével — a színésznő hideg maradt. Ez még jobban ingerelte, szenvedélyessé tette Berenkayt. Pénze már kifogyott és a naiva még mindig ellentállott. Pénzt, pénzt!

— Eh! nincs abtan semmi, megteszik azt mások is, — és elfogadta a vállalkozók ajándékait. Csak úgy hullott a temérdek pénz a zsebébe és Berenkay ur tovább is küldözgette a gyémántos ékszereket, míg hlonka végre megszédült. Berenkay ur boldog volt — és keresett más áldozatot.

Egy napon a miniszter magához hívatta és a méltóságos ur miniszer sejtve, derűs arccal lépett barátja elé.

- Egy szavam volna hozzád.
- Parancsolsz, kegyelmes uram.
- Add be nyugdíjaztatási kérvényedet.

Berenkay ur, mintha valamit keresett volna, amibe belefogódzhatnék, hogy el ne dőljön — elsápadt és egész testében reszketett. Érezte, hogy a szíve összefacsarodik a nagy szegénytől, látta, mint szétűl el az a nagy fény, mely őt övezte, mint tűnik el az a világ, mely őt éltette, boldogította

Kétségheesetten, mintegy az életért való reitelen küzdelemben nyugte rekedt hangon:

— Nem lehet, nem lehet!
— Meg kell lennie, — mondotta határozott parancsoló hangon a miniszter.

Berekay ur magas alakja meggörnyedt.
— Meg lesz, — és szédülve, zsbongó aggyal kitántorgott a szobából . . .

— Végem van, végem! — nyugte fájdalmasan, borzalmasan, amint lefelé haladt a márványos lépcsőkön. A szolgák alázatosan köszöntgették és ő gunynak vélte ezt az alázatosságot; fázott a gondolatától, hogy ezek a semmik mindenről tudnak.

— El innen e légkörből! Becstelen embernek nincsen itt helye. — Felgyűrte a drága prémes galléját és elindult gyalog a liget felé. Nem mert a járdán, az emberek között menni, hanem a kocsiuton haladt és lábait alatt csikorgott a hó. Ismerősei, akikkel találkozott, megemelték kalapjukat, de ő nem vette észre. A földre nézett és nem mert a fejét felemelni, nehogy az arcáról feldult lelkébe lássanak. A liget kopasz, zuzmarás fái alatt egy hóval belepelt padia leült és próbált gondolkodni. Nem tudott. Egy rémes gondolat táncolt az agyában és nem tudott tőle megszabadulni.

— Halál, halál . . . Nincs menekvés. Szégyen és gyalázat közt nem tudnék élni. Bemocskolt becsület, nyomorúságos élet . . . Nem, soha! . . .

nincs módjában helyben megkészt-hetni. Pedig ez a pénzüzetek gyarapodását is elősegitené, amennyiben ily üzleteknél a törvény által előirt nyolc percent nem kötelező, mert a cikkek eladásánál több haszonra lehet számítani.

Csak hogy ilyesmiről firkálni napjainkban, midőn a vagyonsodásnak egyik feltétele a népszerűség, nagyon háládatlan szerep; mert aki ebben fürdik, ezáltal gyarapszik, gazdagodik; annak minden eszköz jó, hogy azt megtartsa.

Mezey József
áll. tanító.

HIREK.

Szinészet.

Szintársulatunknak az elmúlt hét szép erkölcsi sikereket hozott; kár, hogy az anyagi siker ezzel nem versenyezhet.

Megérdemelnének közönségünk részéről több pártolást is.

Vasárnap este a „Nagyapó“ ment nagy közönség előtt, összevágó, jó előadásban. Kovács S, Kras-

sóy, Szacs vay, Medgyessy vitték a darabot, Vákár és Makkai kitünő két diák volt.

Hét f ő n a „Cigánybárót“ adták szépszámu közönség előtt Kézsmárky Lujza Saffiját valóban érdemes is volt megnézni. Ugy éneke, mint játéka meghódította a közönséget. Kovács S, Krassóy, Török, Makkai a szokott jók voltak. Úgyes volt Vákár Gábor diákja is.

K e d d e n a „Szentbernáti barátok“ ment félig telt ház előtt. A két Kovácsot kell itt első sorban kiemelni és Makkait, ki Döbler esztalgályos szerepében kabinet alakot nyújtott. Somlár mint Fridolin atya és Simon mint Pál szerzetes szintén kiváló nyújtottak.

S z e r d á n — ismét dráma — a „Fehér Anna“ ment s ezt megérezte a kassza is. Kevés publikum — jó előadás! Mint rendszeren komoly daraboknál. E darabban láttuk először szinpadon direktorunkat Tóváry Antalt, Fehér László szerepében. Mintha csak rászabták volna ezt a szerepet. Nem is hittük, hogy ily elsőrendű színész. Mellette még Kovács, Török, Szacs vay, Krassóy és Medgyessy említendők az ügyes ensembleből.

C s ü t ö r t ö k ö n a „Mádi zsidót“ adták telt ház előtt, amely nagyon jól mulatott Makkai és Kovács Sándor mókáin. E darabban látuk e két jeles színészt igazi világi-

tásban, nekik való szerepben. Nyílt színen is kaptak tapsot közmondásosan hideg közönségünkötől, ami pedig nagy szó. Makkai kupléit meg is ismételtették. Kovács L. kitünő parasztgazda, Vákár igen jó Imre volt.

P é n t e k e n „A tiszteletes ur keszevei“ ment az esős, zord időjárás dacára elég szép ház előtt. Ez előadáson ismét Kovács S és Makkai vitték a darabot, de osztottak még a sikerben Simon, Szacs vay és Krassóy is.

Szombaton, vasárnap és hétfőn szintársulatunk Pécelen játszik, miután nálunk az aréna a tűzoltó ünnepély részére le van foglalva.

Gukker

A király születésnapja. E hó 18-án I. Ferenc József öfelsége születésének 76-ik évfordulóját ünnepeltük. Nem a szertartásos hivatalos kötelesség parancsának engedelmességedett most ez az ünneplő gyülekezet, hanem a bennünk már mintegy vallásos érzületté vált hagyományos királyhűségünknek, hódolatteljes tiszteletünknek és törhetetlen ragaszkodásunknak külsőleg is kifejezést akarunk adni. A polgárok milliói ma, a politikai béke napjaiban egy értelemmel egyesülnek e szent napon, hogy valamennyien egyetlen kívánságot fejezzenek ki. — Különböző nyelveken és különböző valási szertartások szerint egyetlen

Es gyors léptekkel megindult a befagyott felé. Lábai alatt rémesen csikorgott a hó és Berenkay feleszmél, figyel. Mintha sirást hallott volna, gyermeksirást. Tovább megy és ismét hallja a sirást. Irtetlen reszketni kezdett. Mi ez? Ki sir? Őt siratja valaki? Ki volna az, hiszen nincsen senkije. Mégis, valami gyermek sir... Az arca eltorzult és menekülni akart a vízbe. Be van fagyva, nem lehet érez. Revolver. Megnézi, feinnzza a ravaszt és belenézi a csöbe. Egészen sötét. Olyan, mint az ő lelke. Ha most megnyomná ezt a darabka acélt, a fekete csöből tűzoszlop jönne ki és ő nem lenne többé. Nem érezné már a becstelenségét és nem érezné magát. Borzasztó, ilyen egyszerre. Nem, még nem, — és eldobja a revolvért.

— Gyáva vagyok. Pfu! gyáva! Majd holnap, igen, holnap.

És elindul, utálatot érezve maga iránt, a nagy paloták felé.

Ismét emberek közé menjen, hol talán ismerősökkel is találkozni, kik aztán kárörvendő mosolylyal köszöntgnek. Nem, és int egy bérkocsinak.

Berenkay ur beleveti magát a kocsiba és ismét — méltóságos urnak éri magát, de csak egyetlen pillanatig, mert újból véli hallani azt a rémes gyermeksirást, amint a kocsi csikorogva végig száguld a jéggé fagyott havon.

— Gyorsan, gyorsan! — biztatja a didergő kocsist és a lakásához érve szinte menekülve ugrik ki a kocsiból.

Elegans lakása sem a régi már, komornak, ridegnek találja. Dolgozni akarna, hogy elűzze azokat a borzasztó gondolatokat agyából és nem tud. Elővesz egy könyvet, hogy olvasson, de a szemé káprázik, nem lát. Mintha hólyag lenne a szemén, egyre törölgeti, de hiába. Talán a gáz fénye bántja, de nem oltathja el, mert fél a sötétségtől. Szeretne a lelkébe világítani, hogy ne legyen olyan sötét, félelmes.

— Eh, jertünk aludni, talán az álom, igen, az álom, jót fog tenni.

Es nem tud aludni. Ott fekszik ágyában és nem jó álom a szeméire. Erővel lecsukja a szeméit, leszorítja a kezével, de hasztalan. Éjjel is elmúlt és ő még mindig ébren van. Űzi, kergeti a rémes gondolatokat.

Ismét a gyermek. Ki az? Mit akar? Visszanéz fényes multjába és egy gyermekarc bontakozik ki a sötétségből. Ismerős vonások. Hol látta ezt arcot? Igen, igen, tudja már. Nagyon régen volt. Egy munkásleánynak a gyermeke. A leány kitétte a gyermeket az utcára, ahol megfagyott, a leányt pedig elzárták. És most bántja az a gyermek? Most, annyi idő után? A többiek nem szóltak semmit, csak épen az a gyermek, aki már meghalt. Dehogy is nem. Berenkay ur kétségbeesetten takarja el a szeméit, nem akarja látni a táncoló alakokat. Hiába. Ott a sarokban egy kis grizette mosolyog kacéran, a kandalló mellett egy másik leány kacag reá és Berenkay ur a takaró alá dugja a fejét, hogy szabaduljon a rémlátásoktól.

A diszes falórán a bronzalakok is megmozdulnak és kergetik egymást a festmények meglevencedett képeivel. Ágya felett a sok fénykép is alakot ölt és mindnyájan kacagnak, gunyosan, kárörvendve, örülten kacagnak... Az a sok elcsábított, megvásárolt leány és aszony ott táncol a kandallón, a menyezeten, a puha szőnyegen, párnán, mindenütt, lllonka pedig vezényli, buzditja őket és Berenkay ur bálmul merev, kitágított szemekkel, nyitott szájjal és nem tud gondolkodni, visszaemlékezni, érezni... kérvényező irnoknék, pártfogásért esedező leányok, mosolygó grizettek, kacér színésznők, mind, mind örült táncot járnak, kacagnak pokoli módra és Berenkay ur merev szemekkel, nyitott szájjal, felborzolt hajjal rémesen kacag velük és táncol az asztalon, az ágyon, a puha szőnyegen. Reggelre aztán megizzadva, kifáradva dol a székek alá és kacag, egész nap kacag örülten, borzalmasan...

Széki Henrik.

Dalaim.

Szomorú a lelkem, mint az öreg hárfá
Porlepeve áll — áll mesterére várva,
Aki felhangolja, aki megrendítse,
Borongó kedélyem dalokkal telítse.

Várt, várt, de hiába, — most az idő karja
Tépdési a hurját, di rván leszaggatja,
Egy-egy kicsiny kis dal, van-é aki hallja,
Elpattanó hurnak elhaló bus hangja.

Feleljetek!

Hogy elindultam az élet taván
Kisért utamban sok édes remény
S hogy megpihentem sok vihar után,
Egyedül maradtunk hajóm — meg én.

Szóljatok most már mi lett veletek,
Ábrándos álmok, vakmerő remények
Mondjátok meg hát hová tűntetek?
Nem maradt semmim, csak hajóm, a szív

Vérzik az is már sirja bánatát
Ereje fogytán, csak önmagával viv,
Egy emlék, egy könnyecpp jelzi csak nyomát.

Ezt érdemeltem! kérdlek titeket,
Ábrándos álmok, vakmerő remények
Mondjátok meg hát, nos, feleljetek!

Allomáson.

Jő egy vonat és dühörögve áll meg
Azután tovább fut (tán a nap után?)
Elyeli az éj... Mint tüzes szemek
Néznek rám lámpái ott hátul csupán.

Ha a nagy utra én is elmegyek,
És engem is elnyel az éj, a homály,
Ábrándim, fog-e égni fényetek
Elfeledt, mohos emlékem után?

Sándor Ernő.

imádság emelkedik fel Isten trónjához, felséges uralkodónk és apostoli királyunk szent személyéért. Hátatelt és hódoló szívvel könyörgünk a nép Istenéhez. Adja a Mindenható, hogy hazánk polgárai folytonos és örvedetes fejlődésben még számos esztendeig ünneplhessék az évfordulót hagyományos hódolattal és szeretettel a hála és a nemzeti dicsőség utján.

A róm. kath. templomban ünnepi nagymise volt ezalkalommal, melyen községünk előkelőségei és a hivatalnoki kar vettek részt teljes számban.

Zászlószentelés. Lapunk egyik számában már megemlékeztünk a f. hó 19 és 20-án a gödöllői tüzoltóság által rendezendő ünnepekről. Közreadtuk akkor a már meghatározott programpontokat, miknek kiegészítését képezik a következő programpontok. A már közreadott program szerint Erzsébet királynéknak szobrának megkoszolására a következő ünnepséggel fog megtörténni:

- Dalárda éneke
- Alkalmi beszéd: tartja Magyar Kázmér ktr. tan.
- A szobor megkoszorúzása
- A tüzoltóság imája
- Hymnus, éneklé a Dalárda
- Este 8 órakor a Központi Szálló

fedett arenájában és helyiségeiben tüzoltóbál, melyen a tüzoltó zenekar és Béla bandája felváltva játszik. — Személyjegy 2 kor.

Községiülés. Gödöllő község képviselőtestülete e hó 14-én ülést tartott, melyen az ipariskola gondnokságába megválasztattak újabb 3 évre: Gönczy Benő, Podhorányi József, dr Klein József, Fekete Imre, Nyíry Lajos, Dinnyés János, Rózsa István, Persler Kálmán, Lizits Károly, Teér György, Szvoboda Ignác, Szabó Balázs. —

A következő tárgy a központi tejsarnok kérvénye a piactéren építendő clarusított csarnok részére 15 négyzetögl területnek 100 kor. évi bér fizetése mellett 15 évre leendő átengedése iránt olyképen, hogy az épület 15 év múlva ingyen a község tulajdona legyen, — a képviselőtestület bizottságot küld ki az ügy tárgyalására s e bizottságba beválasztottak: Asbóth Béla, Nyíry Lajos, Jámbor József, Takáts János, Gyarmathy Mihály.

Forgalmi akadályok. Nagy vihar vonult el pénteken este, amelyen 9 óra körül hatalmas orkán kíséretében megeredt a felhőszakadás. Alig tartott 5 percig a vihar, midőn Aszód és Gödöllő között a 35. számú vonalór jelentette Gödöllő és Aszód állomásoknak, hogy vonatokat ne indítsanak, mert vastag hullámokban hömpölyög az ár a 34 és 35 a sz. órházak közti lejtős pályatesten. Éppen jókor érkezett jelentése, mert Gödöllőről már indulóban volt a féltizes kassai személyvonat, Aszódról pedig a kassai gyorsvonat. Ezt a vonatot azonban már előzetesen a vihar kitörésekor baleset érte Tura és Aszód között. Ugyanis a szél rádöntött a pályatestre két távirtd oszlopot. A gyorsvonat vezetője a viharban és koromsötétség-

ben nem látta az akadályt és a gyorsvonat belekászolódott a ledől oszlopok drótjaiba. Másfél órai keserves munkába került, míg a drótok közül kiszabadították. Vigan robogott be ezután Aszóra, ahol azonban az az újabb meglepetés érte, hogy nem lehet tovább, mert a pálya megrongálódott. Ott volt kénytelen vesztegelni Aszódon, ami a tulsufolt gyorsvonat utasai közt nagy konsternációt keltett. Éjjelre járt már az idő, midőn a Gödöllőről és Aszódról segélygépeken kiment pályamunkások az iszapot a vágányokról eltakarították, a pályát úgy ahogy helyreállították és a feltartóztatott vonatok elindulhattak.

Lakásváltoztatás Dr Burger Samu gödöllői gyakorón orvos lakását a gödöllői takarékpénztár házába (Rudolf-utca) helyezte át.

Lövöldöző öngyilkos. Nagy riadalmat okozott e hó 14-én, Gödöllőn, a Szilhát-utcában, Mészlag József földmives. Házncépével össze vesztén, dühében revolveréből lövöldözött és mindenkit agyonlövésével fenyegetett. A szomszédok értesítették a csendőrséget, kik megjelenvén a helyszínen ártalmatlanná akarták tenni, a ki most magára zárta a lakás ajtaját. A csendőrök felszólítására azokra lőtt, majd maga ellen fordította a fegyvert és agyonlőtte magát. Tettét valószínűleg pillanatnyi elmezavarásban követte el.

Tüzesetek. Gödöllőn e hó 12-én délután több gödöllői gazdának a szérűskertekben felhalmozott körülbelül 200 keresztnyi gabonája elégett. A gabona biztosítva nem volt. A tüzet gyermekek okozták játékkal

1110 szám 1906.

Árlejtés.

Az aszódí magy. kir. javító intézet részére az 1907 / folyamán szükségelendő mintegy 200 m³ kemény tűzifa szállításának vállalkozói biztosítási tárgyában a nyilvános árlejtés folyó évi s e p t e m b e r h ó 26-án délelőtti 10 órakor fog az árlejtést hirdető kir. javító intézet tanácstermében megtartani.

Az árlejtés ugyan szóbeli, de a most említett határidőig írásban is lehet tenni ajánlatot.

Az ugynevezett pót és utóajánlatok nem fogadhatók el.

A ki szóbelileg óhaját árlejtetni, kötetes az árlejtés megkezdése előtt az árlejtési feltételeket, annak elismerésül, hogy azokat olvasta, megértette és föltétlenül elfogadja, sajátkezűleg aláírni és az árlejtést vezető kezéhez az árlejtési feltételekben megállapított bánatpénzt készpénzben, vagy pedig óvadékképes értékpapirokban letenni.

Az írásbeli ajánlatokat ivenként 1 koronás okmányblyeggel kell ellátni, lepecsételni és a borítékra a következőleg címezni. „A magy. kir. javító intézet igazgatóságának Aszódon. Ajánlat az aszódí magy. kir. javító intézet 1907 évi tűzifa szükségletének szállítására, mellékelve 60 korona bánatpénz.”

Az árlejtési föltételekben jelzett bánatpénzt az írásbeli ajánlatokhoz is kell csatolni és azt is kijelenteni, hogy az ajánlattevő az árlejtési föltételeket olvasta, megértette és föltétlenül elfogadja.

Az írásbeli ajánlatokban az ajánlati árakat nemcsak számszavakkal, hanem betűkkel is korona értékben, tisztán ki kell írni.

Az árlejtési föltételeket a folyó évi szeptember hó 26 d. e. 10 órájáig a vasár-

és ünnepnapokat kivéve, mindennap d. e. 9 óratól 12-ig és d. u. 3 óratól 5-ig lehet az árlejtést hirdető kir. javító intézet irattárában megtekinteni.

Magy. kir. javító intézet igazgatósága: Aszódon, 1906, augusztus hó 13-án.

Krajtsik Soma, igazgató.

6191. tk. 906 szám.

Arverési hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a gödöllői takarékpénztár végrehajthatónak özv. Tóth Jánosné, szül. Simon Anna végrehajtást szenvedő elleni 800 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék a gödöllői kir. bíróság területén levő — Gagahévíz községben fekvő a hévízi 747 sz. betéiben Tóth János és neje szül. Simon Anna nevének álló, azonban az 1881 LX. t.-c. 156. §-nak d. pontja értelmében egészben elárverezendő A I 1-2 sor 351, 352/1 hrsz. 267 számú ház, udvar és beltelki legelőből álló ingatlan az arverést 800 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte — és hogy a fennebb megjelölt ingatlan 1906. évi szeptember hó 12. napján d. e. 10 órakor Galgahévíz községében elvégzendő nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10 százalékát, — vagyis 80 korona — fölért készpénzben, vagy az 1881: LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Gödöllőn, 1906. június hó 5-én.

Lukácsy kir. albiró.

6228 szám. tkvi. 906.

Arverési hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Srausler Adolf végrehajthatónak Dinnyár János végrehajtást szenvedő elleni 29 K 92 f. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. tszék, (a gödöllői kir. járásbíróság) területén levő Gödöllő községben fekvő a gödöllői 1347 sz. betéiben felvett A 1 sor 110/1 hrsz. 104 ö. i. sz. ház, és udvarból álló ingatlan B. 3. alatt: Dinnyár János nevének álló felerészre az arverést 2730 korona kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1906. szeptember hó 17. napján d. e. 10 órakor a gödöllői kir. járásbíróság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserének 10 %-át, vagyis 273 K készpénzben, — vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ban jelzett, árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint tkvi. hatóság.

Gödöllőn, 1906 évi június 6-án.

Lukácsy, kir. albiró.

Két utcai szoba

hónapos szobának szeptember 1-től kiadó Kossuth Lajos-utca 555. 1-3

7283 szám. tkvi. 906.

Arverési hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. bíróság, mint tkvi hatóság közlirre teszi, hogy dr. Bezilla István gödöllői lakos végrehajtható Szimacsek Istvánné sz. Mezei Teréz örökösiei végrehajtást szenvedők elleni 153 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. tszék, (a gödöllői kir. járásbíró) területén levő Gödöllő községben fekvő a gödöllői 1663 sz. betétben A I 1 sorsz. 2973 lsz. alatt felvett Szimacsek Józsefné sz. Mezei Teréz gödöllői lakosné nevében álló 977 négyszögöl területű az Ó-Besnyői dűlőben fekvő szőlő és az azon épült, — de telekkönyvileg fel nem tüntetett házra az árverést 1516 kor. ezenrel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1906. szeptember hó 29. napján d. e. 9 órakor a gödöllői kir. járásbíró hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 151 K 60 f.-t készpénzben, vagy az 1881. LX t. c. 42 §-ban jelzett, árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint tkvi. hatóság.
Gödöllőn, 1906 évi július 14-én.

Lukácsy, kir. albiró.

6227. tk. 906 szám.

Arverési hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. bíróság mint tkvi hatóság közlirre teszi, hogy Menyhárt Mihály végrehajtható Menyhárt Mihályné végrehajtást szenvedő elleni 142 kor. 30 filler köv. és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék a gödöllői kir. bíróság területén levő — Vácszentlászló községben fekvő a vácszentlászlói 479 számú betétben Menyhárt Minályné szül. Jankovits Anna nevében álló A I 1-4 sorszám 456 2, 457, 458 és 459 hrszámú beltelki kerék szőlőskert és 47 ö. i. számú házból álló ingatlanra 440 kor. kikiáltási árban, továbbá a vácszentlászlói 362 számú betétben foglalt A I 1-9 sorsz 760, 894/5 b, 1118, 1119, 1120, 1321 2, 1673 1 és 1674/1 hrszámú „Mogyoróska” „Eresztvény” „Kenderföld” „Kiss kaszáló és hosszú mesgye” dűlőben fekvő szántók és a „Rétoldal” dűlőben fekvő szántók és rétekből álló ingatlanok Menyhárt Mihályné szül. Jankovics Anna B. 5. alatti nevében álló illetőségére 200 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan 1906. évi szeptember hó 20. napján d. e. 10 órakor Vácszentlászló község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Gödöllőn, 1906. június hó 6-án.

Lukácsy kir. albiró.

OH JAJ!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásúak

ÉLJEN

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek
Doboza 1 és 2 kor. Próbadoz 50 fill.

Fő- és szétküldési raktár:

„NADOR” gyógyszerár
Budapest, VI., Váci-körút 17. szám

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Kapható:

Gödöllő: Szentmiklóssy B
Alberti: Langhof Gyula.
Aszód: Sárkány László.

Egger mellpasztilla
csak hamar meggyógyított.

PLISTILL EDE

temetkezési vállalata GÖDÖLLŐN Váci-utca 460. szám

Mindennemű koporsók kaphatók érc-, keményfa- vagy fényezett diófából kisebb-nagyobb méretben. Szemfődelek, virágok, sirkoszorúk, viaszgyertyák szobabehúzások, ravatal-felállítás, a személyzet díszes egyenruhában, a gyászkocsi mellett fáklyával, — nyitott halottaskocsi vagy díszesebb üvegkocsi, akár vidékre is minden felszereléssel elfogadtatik. Hullaszállítás.

Gyászjelentések 1 óra alatt elkészítetnek.

TULIPÁN LEVÉLPAPÍR

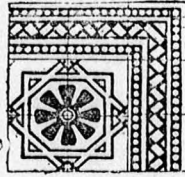
1 korona 20 fillér

a gödöllői Erzsébet-könyvnyomdában

WALLA JÓZSEF

mozaik, műkö és cementáru gyára

„ BUDAPEST „
VII., Gizella-ut 38 sz.

Gránit-terazzo
Betonírozások
Csatornázások
Turbinák és zsúlippek
Medencék
Szökőkutak
Jászolok
Fürdőkadak betonból és
fayence-lapokkal borítva
Faburkolatok fayence-lapokkal

Márvány-mozaik-lapok
velencei módra
Cement-lapok sima és
római mozaik utánzat
Mozaik-lap a la Mettlach
Kerámít- és klinker-lap
Portland-cementesövek
Kőagyagosövek
Román-cement
Portland-cement
Karmantus Portland
cement esövek

Gödöllői Erzsébet-nyomda